

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Ang Sacerdote sa Tanang Magtotoo

“Apan kamo maoy usa ka kaliwatan nga pinili, ang kahugpungan sa mga harianong sacerdote, ang nasud nga balaan, ang katawhan nga iyang kagalingon sa Diyos, aron kamo magamantala sa kahibulongang mga buhat niya nga nagtawag kaninyo gikan sa kangitngit ngadto sa iyang katungalang kahayag.”

—I Pedro 2:9

Gipadayag ni Pedro nga kita, isip mga Kristohanon, naglangkob sa harianong pagkasaserdote. Gipalambo niya kini nga paghulagway pinaagi sa pag-ila usab kanato ingon nga usa ka “balaang pagkapari.” (1 Pedro 2:5) Ang tanang matuod nga magtotoo naglangkob niini nga pagkapari-sumala sa gipahayag sa atong titulo, kini mao ang Pagkapari sa Tanan nga mga Magtutuo. Ang buluhaton niini nga pagkapari mao ang pagmantala sa kahalangdon sa Diyos, kinsa nagtawag kanato “gikan sa kangitngit ngadto sa Iyang kahibulongan nga kahayag.” Ang atong misyon sa kinabuhi klaro. Kita, isip mga parianon, magapahayag sa kahamili, katahum ug himaya sa Diyos alang sa tanan. Kini kinahanglan nga magpuno kanato sa paglaum, kalipay, gugma,

pagtoo ug kasibot.

Ang atong pagkapari usa ka kalamdagan. Si Jesus miingon, “Ikaw ang kahayag sa kalibutan. Ang usa ka siyudad nga nahimutang sa usa ka bungtod dili matago; ni may magdagkot ug usa ka lamparahan ug butangan sa gantangan, kondili sa ibabaw sa tongtonganan; ug kini magaiwag kanilang tanan nga anaa sa sulod sa balay. Palamdaga ang inyong kahayag sa atubangan sa mga tawo aron makita nila ang inyong maayong buhat, ug himayaa ang inyong Amahan nga anaa sa langit.”- Mat. 5:14-16

Bisan unsa man ang kamahinungdanon sa konsepto sa usa ka pagkapari sa tanan nga magtutuo ngadto sa modernong kalibutan, kini nagpakita sa usa ka dako kaayo nga kusog nga gahum alang sa pagbag-o sa panahon sa Repormasyon. Isip usa ka singgit sa gubat nianang panahona, kini adunay mahinungdanong papel sa pag-abli sa pultahan alang sa dagkong mga kalingkawasan nga atong natagamtam karon. Tingali wala nato hatagi ug igo nga nga bili kini nga mga kagawasan. Ang katungod nga makaangkon og usa ka Bibliya wala mahitabo kaniadto, ni ang pribilehiyo nga ibase ang Kristohanong pagtulon-an ug magabuhat lamang sa pagpamatuod sa Bibliya. Ang kagawasan sa paggamit sa indibidwal nga tanlag ngadto sa Diyos gihikaw.

NAWALA ANG PANAN-AWON, NAHIKATULOG

Ang pagsabut sa personal nga responsibilidad nahimong dili tin-aw samtang ang Unang Simbahan nagpabilin sa paglabay sa panahon. Ang espirituhanong pagkakatulog midagsang sa kadaghanan, ug sila nahikatulog mahitungod sa

ilang mga pribilehiyo isip mga sakop sa pagkapari sa tanang mga magtotoo. Gikan sa panglantaw karon, sayon nga makita kung giunsa ang mga personal nga katungod sa mga Kristohanong magtutuo napapas. Sa hinay-hinay, gikan sa mga adlaw sa pagtukod sa atong pagtoo, ang kasibot ug kombiksyon sa mga magtutuo nahubas. Ang Kristyanismo sa kadugayan nahimong relihiyon sa estado sa Imperyo sa Roma. Ang tanan kinahanglan nga mahisakop sa iglesia; kini dili bukas alang sa personal nga pagpili. Mao nga ang pagbaha sa hugot nga pagtuo nahitabo samtang ang mga panon sa katawhan miduyog sa Kristohanong iglesya tungod kay napugos dili tungod kay ilang kagustuhan. Human niana, daghan ang nakig-uban sa iglesia nga walay kasibot, ni tinuod nga pagtoo. Kining napugos nga mga kinabig sa wala madugay mas nidaghan pa kay sa tinuod nga mga magtutuo. Tungod niini, kining mga dili espirituhanon, dili hamtong nga mga Kristiyanos naghunahuna nga ang mga nauna naghunahuna, nagtuo ug nag-ampo alang kanila. Ang usa ka dakung pagbahin hinay-hinay nga naugmad tali sa klase sa mga tawo nga sa wala madugay gitawag nga “laygo,” ug ang ilang espirituhanong mga magmamando, ang “klero.”

Tungod niini nga kauswagan, ang pagdulo sa ordinaryong tawo ngadto sa Diyos nahimo nga malisod. Sa wala madugay ang kaparian nahimong mga tigpataliwala tali sa ilang mga panon ug sa Diyos. Kini nga gintang gipalapad pa pinaagi sa pagpaila sa konsepto nga ang mga santos sa nangaging panahon gikinahanglan ingon nga dugang mga tigpataliwala. Ang dili maayo nga sangputanan niini mao nga ang personal nga pag-abut sa Diyos gipakita karon nga imposible.

PAGKAMUGNA SA NAGHARING HUT-ONG

Kadtong giisip nga labaw nga mga espirituhanon nga mga magt ang mikaylap ug midako ang impluwensya ug gahum samtang nagkadaghan ang mga kongregasyon. Ang ilang pag-uswag nagpalambo sa pagtunga sa klero nga klase. Ang nahibilin nga kongregasyon, o mga laygo, sa wala madugay gitalikdan nga usa lamang ka “mga anak” sa iglesia, samtang ang mga klero nagtawag sa ilang kaugalingon nga iglesia.

Sa mga adlaw sa mga Apostoles, ang mga lider sa simbahan gipili pinaagi sa ilang mga kongregasyon. Apan, sa paglabay sa panahon, ug samtang kini nga mga lider nakaangkon sa gahum, impluwensya, ug pagkontrol, ang pagbansay sa nagbalikbalik nga eleksyon anam-anam nga nawala. Sa higayon nga napili, sila nahimong lider sa tibook nilang kinabuhi. Uban nianang grabeng sayop, nawala ang pagkasoberano sa kongregasyon.

Giila ni Edward Gibbon kining hinay-hinay nga pagbag-o sa iyang gisulat, Ang Kasaysayan sa Pagkunhod ug Pagkapukan sa Imperyo sa Roma. “Usa ka pagtahud alang sa kalinaw sa publiko, nga kanunay nga nahunong sa tinuig o

pinaagi sa panagsa nga piniliay, nagpahinabo sa karaang mga Kristohanon aron mahimong usa ka dungganon ug walay katapusan nga pagkalingkod, ug pagpili sa usa sa labing maalamon ug labing balaan sa ilang mga kaubang presbyter nga ipatuman, sa panahon sa iyang kinabuhi, ang mga katungdanan sa ilang eklesiyastihanong gobernador. Ubos niini nga kahimtang diin ang taas nga titulo nga Obispo nagsugod nga giila nga taas ibabaw sa mapainubsanon nga pagtawag sa Presbyter; ug samtang ang naulahi nagpabilin nga labing kinaiyanhon alang sa mga sakop sa matag Kristohanong senado, ang kanhi gigahin alang sa dignidad sa iyang bag-ong presidente. "

Taliwala niining mga Obispo anaa kanila ang tinguha sa gahum kung kinsa ang pinakalabaw. Kini nahusay sulod sa mga siglo sa kasaysayan sa Kristiyanismo. Sa katapusan usa ka obispo ang nahimong pinaka labaw sa tanan. Gitudlo siya nga amahan sa iglesia ug adunay pinakataas nga awtoridad. Sa sinugdan, ang mga motibo nga nagtinguha sa kaayohan sa iglesia ang posible nga nagpaluyo niini nga gahum. Apan, ang kahuyang sa katawhan ang sa wala madugay nagpakita sa kaugalingon. Ang makadaut nga impluwensya sa gahum ang nagpahimo sa tawhanong pangatarungan ug mga tradisyon sa mga tawo ang nipatigbabaw kay sa awtoridad sa Kasulatan ug sa mga katungod sa tanang magtutuo.

Ang Basahon sa Pinadayag naghatag sa usa ka propetikanhon nga panglantaw sa katapusan nga pagsaka sa klero nga klase. Ang duha ka mga simbahan gitandi sa ikaduha nga kapitulo, Efeso ug Pergamos. Ang iglesia sa Efeso gidayeg, "Kini ikaw, nga imong gidumtan ang mga buhat sa mga Nicolaita, nga akong gidumtan usab." Ang iglesia sa Pergamos gibadlong, "Ingon usab ikaw nga nagbaton sa doktrina sa mga Nicolaita, nga akong gidumtan." (Pinadayag 2:6,15) Ang nagkalainlain nga mga opinyon gihatag kung unsa ang "doktrina sa mga Nicolaita," apan ang pinakamaayo nga katin-awan naggikan sa ngalan mismo. Ang mga Nicolaitans, sa orihinal nga Grego, nagpasabut nga "kadaugan batok sa katawhan." Ang iglesia sa Efeso misukol sa paningkamot sa paghatag gahum sa superyor nga espirituhanong nagharing hut-ong, apan ang mga Pergamos niuon. Ang prinsipyo sa integridad sa otoridad wala mahupti sa kongregasyon.

PAKIGBISOG SA GAHUM BATOK PAGPAUBOS

Ang pakigbisog alang sa gahum sama ka daan sama sa tawhanong pamilya. Ang Bibliya nagsulti kanato nga nagsugod kini sa dihang gilimbongan ni Satanas si Eva. "Kanang daan nga bitin" nagtinguha sa pag-ilog sa yutan-ong pagdumala sa Diyos alang sa iyang kaugalingon, ug dili siya mohunong sa pagkuha niini. (Pinadayag 20:2) Pinaagi sa mga bakak ug pagbuno nakuha sa Yawa ang iyang gusto, apan gitugutan lamang kini sa Diyos alang sa usa ka piho nga panahon ug katuyoan. Pinaagi sa pagtubos ni Kristo, ang gingharian

ibalik ngadto sa Langitnong Amahan.-I Cor. 15:24-26

Sa samang paagi, ang halangdon nga mga tawo wala mahigawas sa makahubog nga paagdani sa gahum. Ang mga apostoles nalingaw kaayo uban sa atong Ginoong Jesus. Nahinumdom kita sa talan-awon sa dihang miadto si Jesus sa Capernaum uban sa iyang hinigugma nga mga disipulo. Sama sa mga nangaging mga okasyon, sila nakiglantugi sa usag usa kon kinsa kanila ang labing daku sa gingharian sa Ginoo. Dinhi, napadayag ang kahuyang ug nakita ang kahuyang sa ilang napukan nga katawhan. Naningkamot sila sa pagpahimutang sa ilang mga kaugalingon aron pahimuslan kining kahibulongang bag-o nga oportunidad-usa ka labaw nga katungdanan sa pagdumala ni Jesus. Gihanduraw nila ang gahom ug kadungganang ilang maangkon isip mga magmamando nga naglingkod “sa napulog-duha ka trono.” - Mat. 19:28

Gikorihian sila ni Jesus ug gipakita kanila ang sayup sa ilang panghunahuna. “Ug miabut sila sa Capernaum; Ug sa paghisulod niya sa balay, gisugdan niya sila sa pagpangutana kaniya: Unsa ang imong gipamulong mahitungod sa imong pagbuot? Apan sila nangahilum, kay sa nagpadulong sila ilang gihisgutan kon kinsa kanila ang labing labaw. Ug siya milingkod ug ngadto kaniya iyang gitawag ang Napulog-Duha ug siya miingon kanila, “Kon adunay buot mahauna, kinahanglan magpaulahi siya sa tanan ug siya ulipon sa tanan.” (Marcos 9: 33-35) Kini nga leksyon magamit gihapon karon. Kadtong kinsa mag-alagad sa katawhan sa Ginoo kinahanglan nga magpadayon niini nga prinsipyo. Si bisan kinsa an gang dako sa panan-awan sa Diyos kinahanglan mapainubuson nga alagad. “Kay ang Diyos supak sa mga mapahitas-on, apan nagahatag sa grasya sa mapainubsanon.” - I Pet. 5:5

Sa iyang katapusang gabii sa yuta, sa panahon sa solemne nga okasyon sa iyang katapusang panihapon, si Jesus naghatag ug usa ka dakung pagtulon-an sa pagkamapainubsanon. Siya nga gikan sa langit miduko aron sa paghugas sa mga tiil sa mga tinun-an. “Ug sa nahugasan na niya ang ilang mga tiil ug nakasul-ob na siya sa iyang mga sapot ug nahibalik sa kan-anan, siya miingon kanila,” Nakasabut ba kamo sa akong gibuhath kaninyo? Gitawag mo Ako nga Magtutudlo ug Ginoo; ug ikaw husto, kay mao man ako. Busa kong ako nga Ginoo ug Magtutudlo mihugas kaninyo sa mga tiil, kinahanglan usab kamo maghinugasay sa mga tiil sa usa ug usa. Kay usa ka panig-ingnan ang akong gihatag kaninyo, aron nga kamo usab kinahanglan magabuhath sama sa akong gibuhath kaninyo. Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, magaingon ako kaninyo, ang ulipon dili labaw sa iyang agalon; ni ang sinugo labaw sa nagasugo kaniya. Kon nahibal-an mo kining mga butanga, bulahan ka kung imong buhaton kini.”- Juan 13: 12-17

Katingad-an, kay sa pagkahuman niini nga leksyon, ang sama nga argumento nagsugod ug usab sa mga tinun-an. Ug may miabut usab nga usa ka paglalisay sa taliwala nila, kong kinsa kanila ang giisip nga labing daku. Ug siya miingon kanila, “Ang mga hari sa mga Gentil nagapakaagalon ngadto kanila; ug ang mga adunay awtoridad ibabaw kanila gitawag nga Mga Magtatabang. Apan kini dili ingon niini kanimo, apan ang usa nga labing dako taliwala kanimo kinahanglan mahisama sa kamanghuran, ug ang pangulo sama sa sulugoon.”(Lucas 22: 24-26) Pagkamakapahupay nga mahibal-an nga sama nga si Jesus mapailubon uban kanila nianang gabhiona, mao man usab siya uban kanato.

MAKAPUKAW NGA PAGTAWAG

Human sa mga siglo nga nagkadaghan nga mga korapsyon, ang mga repormador sama nila Hus, Wycliffe, Tyndale, Luther, Melancthon, Zwingli, ug Calvin nagpalanog sa usa ka alarma sa Kristohanong kalibutan. Bisan wala gipanalanginan sa usa ka hingpit nga pagsabot sa tanan nga mga doktrina sa Kasulatan, bisan pa niana sila nagpagawas sa usa ka tawag sa pagpukaw ngadto sa pipila ka mahinungdanon nga mga konsepto. Sila miingon, “Mga kristohanon, nangatulog na kami, ug nawad-an sa panan-aw kung kinsa kami sa mga mata sa Diyos. Kon tinud-anay nga gipahinungod sa Diyos, kitang tanan mga sakop sa usa ka pagkapari ingon sa gisulti sa Kasulatan kanato.” Ang mga Kristohanon wala magkinahanglan sa bisan kinsa sa kalibutanon nga tigpataliwala o sa bisan kinsa sa langit, gawas lamang kang Kristo, aron makaduol sa Diyos. Matam-is ang mga pulong ni Apostol Pablo mahitungod niini: “Busa, sanglit gipakamatarung man kita pinaagi sa pagtoo, kita may pakigdinaitay na sa Diyos pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Kristo. Pinaagi kaniya nakabaton kitag pagtoo pinaagi sa pagtoo niining grasya nga atong ginabarugan ug nagakalipay sa paglaum sa himaya sa Diyos.”- Roma. 5:1,2

Gipunting ni Apostol Juan ang atong relasyon sa Diyos: “Ang among nakita ug nadungog nagpahayag kanamo nganha kaninyo, nga kamo usab adunay pakig-ambitay uban kanamo: ug sa tinuud ang atong pakigdait kauban sa Amahan, ug sa iyang Anak nga si Jesu-Cristo. Ug kining mga butanga gisulat nganha kanimo, aron ang imong hingpit nga kalipay mapuno.” (I Juan 1:3,4) Sa pagkatinuod, ang atong kalipay napuno sa personal nga pakigsandurot sa atong Langitnong Amahan ug sa iyang Anak nga si Jesu-Kristo.

ATONG MINISTERYO

Uban sa talagsaon nga pagkaamgo nga kita kabahin sa pagkaparianon anaa kanato ang pagbati sa katungdanan ug pribilehiyo sa pagtuman niana nga pagpangalagad. Sumala sa gihisgutan sa sayo pa, ang atong misyon mao ang pagpakita sa mga pagdayeg sa Diyos. Nahibal-an nato ang iya daku nga gugma. Nahingangha kita sa iyang kaalam, hustisya ug gahum. Tungod sa

atong pagkasuod sa Diyos nahibal-an nato, labaw sa bisan kinsa sa kalibutan, sa iyang kalooy, mahigugmaong-kalolot ug pailub. Si Pablo naghatag og direksyon sa paghimo sa atong mga katungdanan sa pagkapari, nga mao ang pag awit sa mga pagdayeg sa Di'os. Gitawag niya kini nga “ang ministeryo sa pagpasig-uli.”

“Karon kining tanang butang gikan sa Diyos, nga nagpasig-uli kanato ngadto Kaniya pinaagi ni Kristo ug naghatag kanato sa ministeryo sa pagpasig-uli, ... ug Iyang gitugyan kanato ang pulong sa pakig-uli. Busa mga tinugyanan kita tungod kang Kristo, maingon nga ang Diyos nagatambag pinaagi kanato: nangaliyupo sa ngalan ni Kristo, makig-uli ngadto sa Diyos.” (2 Corinto 5:18-20) Ang katapusang bersikulo niini nga yugto sayon nga masabtan tungod sa mga pulong, “nangaliyupo kami kanimo ... nga makig-uli sa Dios.” Ang pulong nga “ikaw” wala mahitabo sa orihinal nga Grigo. Ang bersikulo 18 nagapakita nga kita napasig-uli na sa Diyos. Busa, sa bersikulo 20, dili kita ang giawhag nga makig-uli sa Diyos. Hinunoa, kini mao ang tanan nga tawo nga gipahayag niini. Sa laing pagkasulti, kita, isip mga embahador ni Kristo, nangamuyo sa katawhan “alang kang Kristo, nga makig-uli sa Diyos.”

Ang hubad sa Weymouth sa Bag-ong Tugon naghatag sa kahulogan sa mga pulong ni Pablo nga tin-aw kaayo, “Ang tanan gikan sa Diyos, nga nagpasig-uli kanato ngadto sa Iyang kaugalingon pinaagi kang Kristo, ug nagtudlo kanato sa pag-alagad diha sa ministeryo sa pagpasig-uli. Kinahanglan nga isulti nato kung giunsa sa Diyos nga gipasig-uli ni Kristo ang kalibutan sa Iyang Kaugalingon, wala magpasala sa mga kalapasan sa mga tawo alang sa ilang asoy, ug nga Iyang gipiyal kanato ang Mensahe sa pagpasig-uli. Busa, alang kang Kristo, nahimo kita ingon nga mga apostoles ug mga alagad sa Diyos, nga nanagpangayo pinaagi sa among mga ngabil; kita nagahangyo sa katawhan nga mobalik ngadto sa Diyos.”

Ang pag-angkon niini nga panglantaw sa atong misyon isip usa ka parianon mahinungdanon kaayo ug may kalabutan kanato. Ang kalibotan nagkadaghan ang sekular, agnostiko, ug gani ateyista. Daghan ang nagtalikod sa Dios ug Kristiyanismo tungod kay gitudluan sila sa sayop nga mga ideya. Sila nakadungog lamang sa usa ka mapungtanon, mapanimaslon, kawang ug dili maduol nga Diyos. Dugang pa, ang Kristohanong pagtoo gi-politika ug giisip ingon nga pig-ot, gibasol ug gihukman. Nahibal-an nato nga kining mga panglantaw sayop, kung makita diha sa kahayag sa tinuod nga mensahe ug mga saad sa Kasulatan.

Ang kalibutan gigutom alang sa paglaum. Nagkinahanglan sila sa mga kalidad sa kalooy ug gugma. Nahibal-an nato nga ang kinaiya sa Diyos labaw sa tanan nga mga kinaiya. ug siya nagtinguha nga makig-uli uban sa

katawhan. Kita adunay husto nga mensahe ug malipayon nga gihatagan og misyon. Ingon nga pagkaparianon sa tanan nga magtutuo makadasig kita sa uban ngadto sa kalinaw uban sa Diyos pinaagi sa pagtoo ni Hesu Kristo. Atong gipakaylap ang balita sa Ebanghelyo isip mga embahador ni Kristo ug sa umaabot nga gingharian, nga nagpahayag, “Magpasig-uli sa Diyos,” diha sa kahibalo nga kini ang iyang plano ug katuyoan alang sa tawhanong pamilya.

Ang pagpasig-uli nagpasabot sa kalinaw. Isip tigpasiugda sa kalinaw maoy usa ka kahigayunan nga ang atong Ginoo nakig-uban sa usa ka dakung ganti. “Bulahan ang mga tigpasiugda sa kalinaw, kay sila pagatawgon nga mga anak sa Diyos.” (Mateo 5:9) Isip tigpasiugda sa kalinaw malisud, apan usa usab kini ka gamhanan nga kumpirmasyon sa atong pagpangalagad. Ingon nga kabahin niini nga pagkaparianon, kinahanglan atong buhaton ang paghiusa, bisan sa atong mga kaaway-ilabi na sa atong mga kaaway. “Hingdunggan ninyo nga ginaingon: Higugmaon mo ang imong isigkatawo, ug pagadumtan mo ang imong kaaway. Apan magaingon ako kaninyo, Higugmaa ninyo ang inyong mga kaaway, ug pag-ampo kamo alang sa mga magalutos kaninyo, aron mahimo kamong mga anak sa inyong Amahan nga anaa sa langit; kay ginapadaku niya ang iyang adlaw sa ibabaw sa mga dautan ug sa ibabaw sa mga maayo, ug nagpadalag ulan ngadto sa mga matarung ug sa mga dili matarung. Kay kong kamo mahigugma sa mga nahigugma kaninyo, unsa ang balus nga inyong pagadawaton? Dili ba ang mga maniningil sa buhis nagabuhat man sa ingon? Kon ang imong mga kaigsoonan lang ang imo ginatamod, unsa pa man ang imong gihimo labaw kay sa uban? Dili ba ang mga Gentil nagabuhat man sa ingon? Busa magmahingpit kamo, ingon nga ang imong langitnong Amahan hingpit.”-bersikulo 43-48

Kon kita nagtinguha nga sa katapusan mahimong mga anak sa Diyos, ug iyang pagkaparianon hangtud sa kahangturan, kita kinahanglan nga mga tigpasiugda sa kalinaw sa pagkakaran. Kini nahiuyon sa atong propesyon nga kita adunay espiritu sa kaalam sa Diyos. “Ang kaalam gikan sa itaas maoy una nga putli, unya makigdaiton, malumo, bukas sa pangatarungan, puno sa kalooy ug maayong mga bunga, dili mapihigon ug sinsero. Ug ang pag-ani sa pagkamatarung igapugas sa kalinaw pinaagi sa mga nagapakigdait.” (Santiago 3:17,18) Tuguti nga kita, pinaagi sa grasya sa Diyos, magpugas sa mga binhi sa kalinaw nga mohatag og mabungahon nga pag-ani sa pagkamatarung.

DUGANG EBIDENSYA SA ATONG PARIANONG MINISTERYO

Ang pagpakaaron-ingnon maoy kasagarang gipatag sa mga Kristohanon. Sa daghang mga higayon tukma kini nga pasangil. Kung kita adunay matuod ug matinud-anon nga mga kasingkasing, hinoon, dili kita magaangkon nga

hingpit, apan mag-angkon lamang sa kapasayloan sa atong maloloy-on nga Diyos. Ang matag usa kanato nakahimo sa mga kasaypanan ug nakakaplag sa atong mga kaugalingon nga nagbuhat sa mga butang nga wala nato tuyoa. Gisugid ni Pablo kini nga pagkaluya sa iyang kaugalingon. (Roma 7:14-25) Bisan pa sa atong mga kahuyang, kinahanglan kitang maglakaw nga maalamon sa kalibutan, isip “mga anak sa kahayag.” - Efe. 5: 8

Kinahanglan natong gamiton ang kaalam nga gihatag sa Diyos ug, hingpit nga dili maakohon, maglikay sa paghatag higayon sa pagpangita og sayup sa atong pagpangalagad. “Wala kami magbutang ug kasulbaran sa dalan ni bisan kinsa, aron nga walay makaplakan nga sayup diha sa among pagpangalagad, apan ingon nga mga sulogoon sa Diyos ginadayeg namo ang among kaugalingon sa tanang paagi: pinaagi sa daku nga paglahutay, sa mga kasakit, kalisud, kalamidad, mga pagbunal, pagbilanggo, kagubot, , mga gabii nga walay tulog, kagutom; pinaagi sa kaputli, kahibalo, pagkamapailubon, pagkamabination, Espiritu Santo, tinuod nga gugma; pinaagi sa matinud-anong sinultihan, ug gahum sa Diyos; uban sa mga hinagiban sa pagkamatarung; ... pinaagi sa dungog ug kaulawan, pinaagi sa pagbutangbutang ug pagdayeg. Giisip kami nga mga impostor, apan matuod; ingon sa wala mahibal-i, apan nahibal-an na; ingon nga himalatyon na, ug ania karon, buhi kita; ingon nga gisilotan, apan wala gipatay; ingon sa masulub-on, apan sa gihapon nagmaya; ingon nga kabus, apan nagahimo sa daghan nga mga adunahan; ingon nga wala'y bisan unsa, apan nagbaton sa tanang butang.” II Cor. 6:3-10

Ang Diyos nagtawag niadtong mga huyang, mga way kahibalo ug ubos nga mahimong iyang katawhan. Ang pipila sa mga kusgan, maalamon ug halangdon ang gitawag, apan dili daghan. Busa ang Diyos nagsiguro nga walay tawo nga makapanghambog sa iyang panan-aw. (I Corinto 1: 26-31) Nahiuyon sa pagkamapainubsanon sa pagkaparianon sa Diyos mao ang ilang paghikaw sa katakus sa kaugalingon. “Dili nga kami igo na sa among kaugalingon aron kami makaangkon sa bisan unsang butang nga gikan kanamo, kondili ang among katagbawan gikan sa Diyos, nga naghimo kanatong takus nga mahimong mga ministro sa bag-ong tugon, dili sa letra kondili sa Espiritu. Kay ang letra mopatay, apan ang Espiritu magahatag sa kinabuhi. ... Kitang tanan, uban sa walay tabon nga nawong, nga naghimaya sa Ginoo, ginabalhin ngadto sa sama nga dagway gikan sa usa ka matang sa himaya ngadto sa lain. ... Busa, sa pag-angkon niini nga ministryo pinaagi sa kalooy sa Diyos, dili kita mawad-an og paglaum. Apan gibiyaan nato ang mga makauulaw nga binuhatan. Dili kita magpraktis sa maliputon o sa pagbabag sa Pulong sa Diyos, apan pinaagi sa dayag nga pahayag sa kamatuoran atong madayeg ang atong kaugalingon sa konsyensya sa matag usa sa atubangan sa Diyos.”(II Corinto 3:5,6,18; 4: 1, 2) Samtang ang

pagsalikway sa katakus sa kaugalingon gitan-aw isip usa ka kahuyang sa kalibutan, atong giila kini nga kalig-on.

KAHUSAY SULOD SA PAGKAPARIANON SA TANANG MAGTOTOO

Bisan tuod ang tanang hingpit nga gipahinungod nga mga magtutuo naglangkob sa pagkaparianon, dili kini magresulta sa kagubot sa mga miting sa simbahan. “Ang tanang mga butang kinahanglan himoon nga may kaligdong ug hapsay.” (I Corinto 14:40, ESV) Ang mga sumbanan gihatag ngadto sa Unang Iglesia aron sa pag-establisar sa husto nga han-ay ug aron mapadali ang pag-uswag sa espirituhanon ug kooperasyon sa mga Kristohanon. Busa, ang pipila sa mga sumusunod sa Ginoo gipili sa ilang nagkalainlaing mga kongregasyon nga mahimong "obispo" ["mga magtatan-aw," Gregong Kahulogan sa Thayer].

Ang mga kwalipikasyon alang sa maong mga pangulo hugot nga gikinahanglan alang sa integridad sa simbahan. “Busa, Ug ang obispo kinahanglan dili badlonganon, ug siya usa ray asawa, mapugnganon sa kaugalingon, mabuot, maugdang, maabiabihon, maayo sa pagpanudlo, dili palahubog, dili tigpanukmag, hinonoa malomo, dili palaaway, ug dili mahigugmaon ug salapi. Kinahanglan magamaayo ang iyang pagdumala sa iyang kaugalingong panimalay, nga magadumala sa iyang mga anak aron sila magamasinugtanan ug magamatinahuron sa tanang paagi; kay kon ang usa ka tawo dili makamao nga magdumala sa iyang kaugalingong panimalay, unsaon man niya sa pagpakatagad sa iglesia sa Diyos? Kinahanglan nga siya dili bag-o pa lang nakabig, kay tingali unyag moburot siya sa pagpagarbo ug mahulog ngadto sa pagkasinilotan ingon sa yawa; labut pa niini, kinahanglan matinamud siya sa mga taga-gawas ingon nga maayog dungog, kay tingali unyag mahulog siya ngadto sa pagkabaladlongon ug sa bitik sa yawa.” (I Tim 3:2-7) Usa kini ka rekord sa kasaysayan nga ang mga obispo-magtatan-aw-gipili pinaagi sa boto sa tibuok kongregasyon matag tuig. Ang ubang Kristohanong pundok nagsunod gihapon niini nga praktis ug nakakaplag niini nga usa ka panalangin.

MGA PARI SA DIYOS

Diha sa iyang pasiuna sa Basahon sa Pinadayag, atong makita nga si Juan nagsulti niini ngadto sa pito ka mga iglesia sa Asia, dili sa mga anciano o usa ka klase sa klero. Human sa iyang personal nga pagtahud sa miyembro sa mga magtotoo sa mga kongregasyon sa iglesia, gipangamahanan sila ni Juan gikan kang “Jesu-Cristo, ang matinud-anong saksi, ang panganay sa patay, ug ang magmamando sa mga hari sa yuta. Kaniya nga nahigugma kanato ug nagpahigawas kanato gikan sa atong mga sala pinaagi sa Iyang dugo-ug gihimo Niya kita nga mamahimong usa ka gingharian, mga

sacerdote ngadto sa Iyang Diyos ug Amahan-kaniya ang himaya ug ang kagamhanan hangtud sa kahangturan.”(Pinadayag 1:5,6) Dugang pa natong mabasa sa Pinadayg, “Gihimo mo sila nga usa ka gingharian ug mga pari sa atong Diyos; ug sila magahari sa ibabaw sa yuta.” “ Bulahan ug balaan ang may bahin sa unang pagkabanhaw; ... sila mahimong mga saserdote sa Diyos ug ni Kristo ug maghari uban Kaniya sulod sa usa ka libo ka tuig.”- Pinadayag 5:10; 20:6

Adunay usa ka yutan-ong gingharian. Si Jesus ug ang kauban niyang parianon magahari sa yuta sulod sa usa ka libo ka tuig. Ang katawhan pagapanalanginan sa usa ka paagi ug ngadto sa usa ka matang nga dili pa mahanduraw karon. Kana nga gingharian mapuno sa kalinaw, kalamdagan, gugma, kalipay, seguridad, kabuotan, ug hustisya. Ang mga magmamando niini mao si Jesus ug ang iyang “harianong pagkapari” sa matinud-anong mga sumusunod. Ang ilang impluwensya molukop sa yuta. Kini, kinsa nagpaubos sa ilang kaugalingon ug naghimo sa pag-alagad sa uban sa tibuok kinabuhi nga pagtahan, malumo nga ipasig-uli ang katawhan ngadto sa ilang Magbubuhat. Kini mao ang katumanan sa kalampusan sa ilang “ministryo sa pagpasig-uli,” ang dakong buhat sa Pagkaparianon sa Tanan nga Magtutuo. ■

Dungog ug Himaya

**Dungog ug Himaya
Sa langit ug sa yuta
Ang tanan, O Diyos kanimo lamang
Ikaw puno sa gugma
Nga walay katapusan
O Diyos awiton ko ang gugma mo.**

**Ginoong Diyos mahigugmaon sa tanan
Takus kang daygon ug simbahon ug halaran
Kay ang tanan kong gugma
Ginatugyan ko kanimo
Ang kinabuhi ko O Diyos kanimo lamang**

Hustisya ug Mga Balaod sa Igpapahulay

Yabeng Bersikulo:

“Ug kon nakasabut pa unta kamo sa kahulogan niini, ‘Maoy kahimut-an ko ang pagkaluoy, dili ang paghalad, dili unta kamo managhukom sa pagdaut sa mga walay sala.”

—Mateo 12:7

**Piniling Kasulatan:
Mateo 12:1-14**

Ubos sa balaod nga gihatag kang Moises, ang mga Judio gidid-an sa paghimo sa mga yutan-ong buluhaton sa adlaw nga igpapahulay. Human makita ang mga tinun-an ni Jesus nga nanguha sa mga punoan sa lugas ug mikaon niini sa Adlawng Igpapahulay, ang pipila ka mga Pariseo nakaita ug us aka oprotunidad nga mahatagan ug pagtagad ang mga tinun-an ni Jesus ingon nga mga malapason sa balaod.

Si Jesus wala modawat niini nga pagsaway sa mga Pariseo, ug hinoon mihatag sa pagtulon-an aron ihulagway ang tinuod nga espiritu sa

Balaod. Gitawag ni Jesus ang ilang pagtagad pinaagi sa pagsaysay sa Bibliya mahitungod sa panahon nga si David ug ang iyang mga kauban mikagiw gikan kang Haring Saul. Gihangyo ni David ang Judeo nga pari nga si Ahimelech alang sa “mga pan nga tinapay” o bisan unsa nga makita sa pari. Gisultihan ni Ahimelech si David nga wala siyay ordinaryo nga tinapay, kondili tinapay lamang nga gikan sa Balaan nga Tabernakulo ug gipulihan sa bag-ong tinapay. Ang maong tinapay iya lamang sa mga sacerdote, nga magakaon niini sa balaan nga dapit. Apan, bisan pa, gihatag ni Ahimelech ang daan nga ngadto kang David ug sa iyang mga kauban aron kaonon, aron sila makasustenir sa ilang kaugalingon.-I Sam. 21:1-6

Miingon dayon si Jesus sa mga Pariseo, “Dunay usa nga mas dako kay sa Templo, kay ang Anak sa tawo mao ang Ginoo bisan sa Adlaw nga Igpapahulay.” (Mateo 12:6-8) Si Jesus labaw sa Templo sa mga Judio sa iyang adlaw ug ang Tabernakulo sa panahon ni David tungod kay siya ang Anak sa Diyos, ug ang iyang tigpama-ba. Ingon nga ang Ginoo sa Igpapahulay nakahimo siya sa pagpahayag sa tinuod nga kahulogan sa Balaod alang sa adlaw nga igpapahulay. Gipahayag ni

Jesus ang pagpamatuod sa Diyos pinaagi sa propeta, “Gitinguha ko ang kalooy, ug dili sakripisyo.” (Hos 6:6) Kon ang mga Pariseo namati sa tukma nga diwa sa Balaod, ang ilang mga hunahuna mahimong mas maluluy-on, ug dili unta nila hukman ang mga tinunan ni Jesus.

Unya si Jesus miadto sa sinagoga, diin didto may usa ka tawo nga nakuniskunis ang kamot. Ang mga Pariseo nga, “nangita sa rason aron sa pagakusar kang Jesus, ... nangutana kaniya, Subay ba sa balaod ang pag-ayo sa Adlawng Igpapahulay?” Si Jesus mitubag: “Kon dunay usa kaninyo nga adunay karnero ug mahulog kini sa gahong sa Adlawng Igpapahulay, dili ba ninyo kini kuptan ug ipataas kini? Unsa man pagkalabaw ang tawo kay sa karnero? Busa, nahiuyon ang pagbuhat sa maayo sa Adlawng Igpapahulay.”(Mateo 12:10-12) Ang tinuod nga diwa sa Balaod dili ang pagsunod sa mga lagda ug regulasyon, kondili ang “ labi ka importante nga mga butang sa balaod” nga “hustisya, kaluoy ug pagkamatinumanon.z” - Mat. 23:23

“Ang gugma mao ang katumanan sa balaod” tungod kay “ang Diyos gugma.” (Roma 13:10; I Juan 4:16) Ang usa sa mga pagpakita sa gugma mao ang kalidad sa kalooy. Naglakip kini sa kalooy ngadto sa atong mga higala, mga kaigsoonan, katawhan sa kinatibuk-an, ug bisan sa atong mga kaaway. Ang mga timailhan sa usa ka kakulang sa kalooy ug gugma sa atong kinaiya mao ang mga kalagmitan nga mahimong kritikal sa uban, mangita sa sayop sa uban, ug mosulti og dautan.

Gusto sa atong Langitnong Amahan nga makakat-on kita, dili lamang isip mga bata nga nagsunod sa mga piho nga lagda, apan isip mga hamtong nga mga Kristohanon, mga prinsipyo sama sa gugma, kaluoy, hustisya ug pagpaubos. Ang Diyos, nga nagsulti kanato pinaagi ni Propeta Miqueas, nag-ingon: “Unsay gikinahanglan sa Ginoo kanimo? Sa paglihok nga makiangayon ug sa paghigugma sa kalooy ug paglakaw nga mapainubsanon sa imong Diyos.”- Miqueas 6:8■

Pagdala sa Unang mga Bunga

Yabeng Bersikulo:
“Pasagdi sila nga managkaipon karon sa pagtubo hangtud sa ting-ani, ug sa pagpangani na unya ingnon ko ang mga mag-aani, Pangibta una ninyo ang mga bunglayan ug bangana aron sunogon, apan ang mga trigo hakota ninyo ngadto sa akong dapa.”

—Mateo 13:30

Piniling Kasulatan:
Mateo 13:24-33

Human gihatag ni Jesus ang sambingay sa trigo ug mga sagbut, nga natala sa mga bersikulo 24-30 sa atong leksyon, ang iyang mga disipulo mihangyo kaniya sa pagpatin-aw niini. (bersikulo 36) Gikan sa pagpatin-aw ni Jesus natun-an nato nga wala siya maghigot bahin sa literal nga binhi, literal nga uma, ni literal nga pagsunog sa mga sagbot. Hinunua, ang matag usa niining mga butanga diha sa sambingay gihatag aron pagtudlo sa mga importante nga leksyon nga nagsimbolo sa lain nga butang.

Si Jesus mipasabut: “Ang nagpugas sa maayong binhi mao ang Anak sa tawo,” ug “ang maayong binhi mao ang mga anak sa gingharian,” ang tinuod nga gipahinungod. (bersikulo 37,38) Sa pagkatinuod, si Jesus “nagdala sa kinabuhi ug pagka-imortal ngadto sa kahayag pinaagi sa ebanghelyo.” (II Timoteo 1:10) Ang “umahan mao ang kalibutan,” gisulti usab ni Jesus sa bersikulo 38. Dinhi ang pulong “kalibutan” naggikan sa Griyegong pulong nga kosmos, ug nagkahulogang “hapsay nga kahikayan.” Busa, ang natad sa maong sambingay nagtumong sa kasamtangan nga pagkahan-ay sa kalibutan, lakip ang dili hingpit nga tawhanong organisasyon.

Ang “mga sagbot mao ang mga anak sa dautan; Ang kaaway nga nagsabod kanila mao ang yawa.” (Bersos 38,39) Dinhi ang pulong nga “mga sagbut” nagpasabut nga dili tinood nga lugas. Isip us aka klase, kadtong kinsa nag-angkon sa Kristohanong pagtoo, nagtambong sa mga serbisyo sa simbahan usahay o bisan kanunay, ug kinsa nagtawag ni Jesus Ginoo apan wala magsunod sa iyang panig-ingnan sa kinaiya, ang gihulagway nga mga sagbut. (Lucas 6:46) Ang espiritu sa mga sagbut kasagaran ngadto sa panggawas nga pasundayag ug garbo, ug pagkalabaw sa sekta. Sa kasukwahi, ang diwa sa trigo mao ang usa ka indibidwal nga masulundon sa Diyos, ug may kinaiya nga pagkasama ni Jesus.

Ang King James nga paghubad sa usa ka bahin sa Mateo 13:39 mabasa: “Ang pag-ani mao ang katapusan sa kalibutan.” Dinhi ang pulong “katapusan” gihubit sa Strong's Dictionary nga “hingpit nga pagkumpleto” o “pagkahingpit,” ug “kalibutan” nagpasabut nga “usa ka katuigan.” Busa, ang ekspresyon nga “kataposan sa kalibutan” diha sa pagpatin-aw ni Jesus sa sambingay nagtumong sa panapos nga bahin sa karon nga Panahon sa Ebanghelyo, sa diha nga ang mga tinukod sa tawo nga mga organisasyon ug mga kahikayan nga wala mahiuyon sa mga plano ug prinsipyo sa Diyos pagapundokon ug dayon laglagon. (Hebreo 12:26,27) Gikan sa ubang mga saad sa Bibliya, nahibal-an nato nga ang literal nga planeta nga Yuta “magapabilin hangtod sa kahangturan.” - Eccles. 1:4

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga sa “panahon sa ting-ani,” sa hapit na mahuman ang panahon sa Ebanghelyo, ang mga sagbot pagatigumon “sa mga binugkos.” Kini nga buluhaton sa pagbugkos nagpadayon sa nagkalainlaing mga paagi, sama sa pagpalambo sa Kristohanong panaghiusa pinaagi sa pagkamaunungon sa mga doktrina, mga doktrina ug mga organisasyon nga hinimo sa tawo. Sa kasukwahi, ang tinuod nga panaghiusa gipasikad diha sa indibidwal nga pagsusi, pagtuon ug pagpaningkamot sa pagsunod sa mga doktrina ug mga prinsipyo nga gihatag sa Bibliya. (Efeso 4:13-16) Diha lamang nga ang matag usa nga gihalad nga sumusunod ni Cristo naningkamot sa pagsabut ug sa personal nga paggamit sa mga pagtulun-an nga makaplagaan diha sa Kasulatan nga makaplagaan ang tinuod nga Kristuhanon nga panaghiusa.

Ang paglaglag sa mga sagbut sa sambingay wala magtumong sa mga tawo, apan sa pagtangtang sa mga limbong sa mga bakak nga mga doktrina ug mga organisasyon, agig pagpangandam alang sa gingharian sa Diyos. (II Pedro 3:10-13) “Unya ang mga matarung mosidlak ingon nga adlaw sa gingharian sa ilang Amahan” - Mateo 13:43 ■

Si Jesus Nagtudlo Mahitungod sa Hustisya

Yabeng Bersikulo:

“Kining mga tawhana nagapasidungog kanako pinaagi sa ilang mga ngabil, apan halayo kanako ang ilang kasing-kasing.”

—Mateo 15:8

Piniling Kasulatan:

Mateo 15:1-9

Sa leksyon karon, pipila sa mga eskriba ug mga Pariseo miadto kang Jesus ug nangutana kon nganong ang iyang mga tinun-an “naglapas sa tradisyon sa mga katigulangan,” tungod kay “dili sila manghugas sa ilang mga kamot sa dihang sila mokaon sa tinapay.” (Bersikulo 2) Si Jesus mitubag, “Ngano man nga gilapas mo ang sugo sa Diyos tungod sa imong tradisyon? ... Sa ingon niini gihimo ninyo ang sugo sa

Diyos nga walay kapuslanan sa inyong tradisyon.” (Bersikulo 3-6) Dinhi si Jesus naghimo sa usa ka importante nga kalainan tali sa mga sugo sa Diyos ug sa mga tradisyon sa mga tawo.

Ang mga tradisyon ug mga sugo sa tawo wala gihatag, ni awtorisado, sa Diyos. Kini naglakip sa daghang mga butang sama sa mga panggawas nga seremonyas o mga pamaagi, diin nagtawag sa mga lider sa relihiyon nga “padre,” “santo papa,” o “rabbi.” Sa kasukwahi, gisugo ni Jesus ang iyang mga tinun-an: “Ayaw kamo pagpatawag nga Rabbi; kay usa lamang ang inyong Agalon, si Kristo; ug kamong tanan managsoon. Ug ayaw tawga si bisan kinsa nga amahan dinhi sa yuta: kay usa ra ang imong Amahan, nga atua sa langit.”- Mat. 23:8,9

Ang ubang mga tradisyon sa mga tawo naglakip sa bakak nga mga pagtulon-an nga dili makita sa Bibliya, sama sa walay katapusan nga pagsakit sa impiyernong kalayo. Sa Adlaw sa Pentecostes, gipasabut ni Apostol Pedro nga si Haring David nanagna sa daghang mga siglo sa wala pa ang “pagkabanhaw ni Cristo, nga ang iyang kalag wala gibilin sa impiyerno, ni ang iyang unod nakakita sa pagkadunot.” (Buhat 2:29-31) Sa laing mga pulong, sa dihang si Jesus namatay sa krus, ang iyang kalag nagpabilin sa “impiyerno,” hangtud nga siya gibanhaw gikan sa mga patay sa ikatulo nga adlaw. Ang

impyerno dili usa ka dapit, kondili ang kahintang sa kamatayon. Ang kamatayon gihulagway sa laing bahin sa Biblia ingon nga “pagkatulog,” o malinawon nga walay panimout.-1Hari 2:10; Juan 11:11-14; I Cor. 15:20

Sa pagpadayon sa atong pagtulon-an, gitawag ni Jesus ang panon sa katawhan, ug miingon ngadto kanila, "Dili ang nagasulod sa baba ang naghugaw sa usa ka tawo; kondili ang magagula sa baba, kini mahugawan sa tawo." (Mateo 15: 10,11) Si Jesus dugang nga nagpatinaw nga "kadtong mga butang nga magagula gikan sa baba nagagikan sa kasingkasing; ... Kay gikan sa kasingkasing nagagula ang mga dautang hunahuna, pagbuno, panapaw, pakighilawas, pangawat, pagsaksig bakak, panulti sa pagbuling sa dungog. Mao kini anag makapahugaw sa tawo; apan ang pagkaon nga walay pupanghunaw sa kamot dili makapahugaw sa tawo." - vss. 18-20

Niini nga tudling, ang pulong nga kasingkasing gigamit ingon nga simbolo sa atong mga pagbati, kabubut-on, sentimento, ug motibo. Diha sa Daang Testamento gisultihan kita: "Hupti ang imong kasingkasing sa tanang kakugi; kay gikan niini mao ang mga isyu sa kinabuhi." (Panultihon 4:23) Ang kahintang sa atong kasingkasing sama sa yuta sa tanaman, ug ang atong mga hunahuna sama sa mga liso. Pag-ugmad sa yuta sa atong mga kasingkasing, ug unya pagtanom sa tukma nga mga binhi sa mga hunahuna, aron nga kini nahiuyon sa kabubut-on sa Diyos, usa ka gikinahanglan, adlaw-adlaw nga buluhaton alang sa katawhan sa Ginoo.

Ang atong yabeng bersikulo nagpakita nga kini dili igo nga kita nag-ingon lamang nga nagaalagad sa Diyos. Si Samuel gisultihan, "Ang tawo nagatan-aw sa gawas nga panagway, apan ang Ginoo nagatan-aw sa kasingkasing." (I Sam 16:7) Kita ba usahay adunay dili mahigugmaon o dili mabination nga hunahuna? Kita ba nagapamati o nakigbahin sa tabi mahitungod sa uban? Kung mao, mahimo kita nga nagpaduol sa Diyos sa gawas sa atong mga ngabil, apan sa atong mga kasingkasing mibiya gikan kaniya. Maningkamot kita matag adlaw aron ang espiritu sa grasya ug kamatuoran sa Diyos mosulod sa atong mga kasingkasing ug magbag-o kanila ngadto sa butang nga makapahimuot ug madawat kaniya. ■

Pag-ani sa Hustisya sa Diyos

Yabeng Bersikulo:

“Apan si Abraham mitubag kaniya, ‘Anak, hinumdumi nga sa buhi ka pa nakadawat ikaw sa mga maayo mong butang, ug si Lazaro usab nakadawat sa dili mga maayong butang; apan siya ginalipay karon diri, samtang anaa ikaw diha sa kasakit.”

—Lucas 16:25

Piniling Kasulatan:

Lucas 16:19-31

Sa atong leksyon, si Jesus naghatag sa usa ka sambingay sa usa ka “dato nga tawo” nga “gipangandoy nga malipayon sa matag adlaw,” ug ang “usa ka makililimos nga ginganlag Lazaro,” kinsa “puno sa mga samad.” Matag adlaw anaa siya kanunay nag-atang sa ganghaan sa adunahan nga nagtinguha nga pakan-on sa “mga mumho nga nangahulog gikan sa lamesa sa tawong dato.”- bersikulo 19-21

Sa kadugayan, namatay ang tawong dato ug ang makililimos. Sa dihang namatay ang makililimos siya “gidala sa mga anghel ngadto sa sabakan ni Abraham.” Sa dihang namatay ang tawong dato, siya gilubong, ug “sa impyerno siya miyahat sa iyang mga mata, nga gisakit” Iyang nakita si Abraham sa halayo, uban ni Lazaro “sa iyang sabakan.” ug siya misinggit, “Amahan nga Abraham, kaloy-i ako, ug ipadala si Lazaro, aron iyang ituslob ang tumoy sa iyang tudlo sa tubig, ug pabugnawan ang akong dila; kay gisakit ako sa niini nga siga. “Wala gihatag ni Abraham kini nga pabor, apan nagpahinumdom lamang sa dato nga tawo sa iyang kanhi paborableng posisyon, ug sa nangaging dili maayo nga pahinumdom sa makililimos.-ber. 22-25

Diha sa sambingay, wala kini naasulti nga ang adunahan nga tawo daotan, o ang makililimos matarung. Sa pagkamatay sa makililimos wala siya moadto sa langit, apan gidala sa mga anghel ngadto sa sabakan ni Abraham. Sa sayo pa sa iyang pagministeryo, si Hesus sa pagkatinuod miingon: “Walay tawo nga makasaka sa langit.” (Juan 3:13) Busa, ang mga pamahayag sa sambingay ni Jesus kinahanglan nga masabtan nga simbolikanhon, lakip ang pamahayag nga ang tawong dato didto sa “impyerno... nga anaa sa mga kasakit.”

Ang interpretasyon sa sambingay naglibot sa nasud sa Israel. Maingon nga ang adunahan nga tawo nakasinati sa khamugaway sa

adlaw-adlaw, mao usab ang Israel gipanalanginan nga madagayaon sa makapahimsog nga simbolo nga pagkaon nga gihatag sa Balaod sa Diyos ug sa iyang mga propeta. Gihatag kanila ang ‘mga orakulo sa Diyos.’ (Roma 3:1,2) Busa, ang adunahan nga tawo diha sa sambingay nagrepresentar sa nasud nga Israel nga naglungtad sa panahon sa yutan-ong pagministeryo sa atong Ginoo.

Ang adunahan nga tawo sa sambingay nagsul-ob og usa ka kupo nga purpura, simbolo sa pagkahari. Ang Dios nagsaad sa paghimo sa Israel nga usa ka "balaan nga nasud" kon sila mosunod kaniya. Ang "pino nga lino" sa tawong dato usa ka tukmang simbolo sa pagkamatarung. Naghulagway kini sa sukod sa pagkamatarong diin ang mga Israelinhon nailalom sa Balaod nga naghatag kanila sa usa ka baruganan sa atubangan sa Dios nga dili sama sa ubang mga nasud.

Ingon nga usa ka nasod, bisan pa niana, ang Israel “namatay” sa wala madugay human sa Unang Pag-anhi ni Jesus, wala makaila kaniya ingon nga ilang Mesiya. Ang adunahan nga tawo didto sa “impiyerno” [tan-awa ang Leksyon alang sa Hunyo 17], ang kahintang sa kamatayon. Ang nasod sa Israel nagpabilin niini nga estado sa tibuok panahon sa Ebanghelyo nga nangamatay nga usa ka nasud nga balaan. Apan, nalipay kita gisaad sa Diyos ang pagpasag-uli. -Roma. 11:1,2,25-27

Ang makililimos sa sambingay nagsimbolo sa mga Hentil nga mitubag sa langitnong tawag sa panahon sa Ebanghelyo. Mahitungod sa mga saad sa Diyos, sila mga tawo nga kabus sa wala pa ang Unang Pag-anhi ni Jesus. Apan, wala madugay human sa Pentecostes, ang mga Hentil gihatagan og oportunidad nga makadungog sa tawag sa Diyos. (Buhat 15:14) Kini nga pagbag-o sa posisyon gihulagway sa makililimos nga gidala ngadto sa sabakan ni Abraham. Busa, sa plano sa Diyos, ang mga Judio ug mga Gentil makadawat sa mga saad nga gihimo ngadto kang Abraham alang sa “tanang kanasuran sa yuta.” - Gen. 22:17,18; Buhat 3:25; Gal. 3:8,16,28,29■#

“Ang Gugma Dili Masina”

“Ang gugma mapailubon ug mapuangoron. Ang gugma dili masinahon, dili tigpagawal.”

—I Corinthians 13:4

Ang tinood nga Kristohanong gugma naglangkob sa prinsipyo sa pagkadili maiyaiyahon. Wala kini gidumala sa emosyon, bisan kadtong mga kasingkasing nga napuno sa gugma ang natandog sa paghimo alang sa uban. Sa pagkatinuod, ang Diyos natandog sa iyang dili mahakogon nga gugma sa paghatag sa iyang Anak nga mahimong Manunubos ug Manluluwas sa kalibutan. Tungod kay ang gugma gipasikad sa prinsipyo sa pagkadili maiyaiyahon, dili kini masina sa uban, ni sa maayong mga butang nga ilang gipahimuslan.

Gipaila ni Pablo ang gugma isip usa ka nag-unang “bunga sa Espiritu,” samtang ang kasina iyang gihulagway nga usa sa “mga buhat sa unod.” (Gal 5:19-23) Dugang pa, nagsulat siya, “Kung kita nagkinabuhi sa Espiritu Kita usab naglakaw diha sa Espiritu. Dili kita magmatinguhaon sa walay pulos nga himaya, nga maghagit sa usag usa, magsinahay sa usag usa.” (Bersikulo 25,26) Ang matag sumusunod sa Agalon magtinguha nga mapuno ug gikontrolar sa espiritu sa gugma, walay bisan unsang rason nga masina sa uban. Hinuon, ang kasingkasing sa tawo “malimbongon” ug “hilabihan ka daotan.” (Jer 17:9) Kinahanglan nga kanunay kitang magbantay aron dili kita malimbongan sa pagtoo nga kini angayan ubos sa kondisyon nga masina sa mga panalangin sa Diyos ngadto sa uban.

Ang kasina ug pangabugho susama kaayo sa usag usa, ug si Solomon misulat nga “ang pangabugho mabangis sama sa lubnganan.” (Awit 8:6) Kon atong tugutan ang makahilo nga mga tango nga motuhop sa atong mga kasingkasing, kita gikawatan sa kalinaw ug kalipay diha sa Ginoo nga unta anaa kanato. Dili kita maghunahuna nga kita dili madutlan sa mga pag-atake niining mapintas nga hilo sa pangabugho. Dili lamang kita ang magbantay sa atong mga kasingkasing, apan pinaagi sa pag-ampo mangita sa panabang ug panalipod sa Diyos, makaamgo nga sa atong kahuyang dili kanunay nato masabtan ang atong kaugalingon nga mga paagi ug motibo. Si David nagsulat, “Kinsay makasabut sa iyang kasaypanan? hinloi mo ako gikan sa tinagong mga kasaypanan.”- Salmo 19:12

CAIN UG ABEL

Gipakita kanato sa Kasulatan ang pipila ka mga panig-ingnan sa mga indibidwal nga nagtugot sa ilang kaugalingon nga maaghat sa pangabugho, ug sa mga kadautan nga gisangputan niini. Si Cain mao ang una niini. Bisan wala ang pulong nga kasina o pangabugho gigamit nga may kalabotan kang Cain, walay duhaduha kini nga partikular nga aspeto sa sala, nga napukaw pinaagi sa

pagkahakog ang nakabuntog kaniya. Ang rekord nag-ingon nga siya “nasuko pag-ayo” tungod sa kamatuoran nga gidawat sa Diyos ang halad ni Abel ug gisalikway ang iyaha. (Gen. 4:5) Si Apostol Juan nagpahimangno nga kinahanglan hinoon nga “maghigugmaay sa usag usa,” ug mahimong “dili ingon kang Cain, nga iya sa daotan, ug gipatay ang iyang igsoon.” - I Juan 3:11,12

Sa kaso ni Cain, ingon man usab sa ubang mga ehemplo sa sala nga kaibog ug kasina nga atong makita diha sa Bibliya, ang mga indibidwal nga nalambigit nagsalikway sa Diyos sa ilang mga kasinatian. Sa pagkatinuod, si Abel walay kalabutan sa pagsalikway sa halad ni Cain. Ang tukma nga mapainubsanon nga pangatarungan ang magpadala kang Cain ngadto sa Diyos aron iyang mahibal-an nganong ang iyang halad dili “pinakamaayo” sama sa kang Abel. (Hebreohanon 11:4) Bisan pa niana, wala niya kini buhata, hinoon gipatay ang usa diin gipadayag sa Diyos ang iyang panalangin. Unsa ka dili maalamon kon kita maghambin bisan sa labing gamay nga kasina ngadto sa mga gipanalanginan sa Diyos. Ang pagbuhat niini nagpakita nga kita mismo dili takus sa maayong mga butang nga iyang gihatag ngadto sa atong gikasinahan.

AARON, MIRIAM UG MOISES

Si Aaron ug Miriam, ang igsoong lalaki ug igsoong babaye ni Moises, sadan sa usa ka higayon sa pagtugot sa diwa sa pangabugho sa pagdasig sa ilang kinaiya ngadto sa ilang igsoon. Gipakita sa asoy nga kining duha ka mga alagad sa Diyos nagsumbong batok kang Moises aron itago ang anaa sa ilang hunahuna. Atong mabasa, “si Miriam ug Aaron misulti batok kang Moises tungod sa Etiopianhong babaye nga iyang gipangasawa: kay siya nakigminyo sa usa ka Etiopianhon nga babaye. Ug miingon sila: Kang Moises ba lamang nakigsulti si Jehova? wala ba usab siya makigsulti pinaagi kanato? Ug nadungog kini sa Ginoo.” - Num. 12:1,2

Angay nga kanunay kita maghunhuna sa kamatuoran nga ang Ginoo nakadungog sa atong gisulti, ug nga siya nasayud sa mga hunahuna ug katuyoan sa atong mga kasingkasing. (Salmo 94:11; 139:23) Si Pablo nagsulat: “Wala'y bisan kinsa nga linalang nga dili dayag sa iyang panan-aw: apan ang tanang butang hubo ug gibuka sa mga mata niya nga kaniya kinahanglan nga buhaton.” (Hebreo 4:13) Tinuod kini sa kahimtang ni Aaron ug Miriam. Ang Diyos nasayud sa ilang reklamo nga ang pakigminyo ni Moises sa usa ka babayeng Etiopianhon maoy usa lamang ka pagtakoban. Ang tinood gayud nga anaa sa ilang mga kasingkasing mao ang espiritu sa kasina tungod sa kamatuoran nga ang ilang igsoong si Moises gigamit sa kadagaya nga tigpamaba sa Diyos tungod sa ilang gibati nga sila kuwalipikado usab sama kaniya.

Tungod kay makahimo sa pagbasa sa ilang mga kasingkasing, nahibalo ang Ginoo nga si Aaron ug Miriam temporaryo nga gibuntog sa dakung Kaaway,

busa iyang giatubang ang sitwasyon sa usa ka paagi sa pagbawi kanila gikan niining “lit-ag sa manunukob.” (Salmo 91:3) Mahitungod kang Moises, dayag nga wala siya naningkamot sa pagpanalipod sa iyang kaugalingon batok niini, bisan tuod kini usa ka malisud nga kasinatian nga giatake sa mga sakop sa iyang kaugalingong pamilya. Bisan pa, gipanghimatud-an sa Ginoo si Moises, ug human sa grabeng pagsilot kang Miriam, gipasig-uli kini niya ug si Aaron balik sa iyang pag-uyon ug pag-alagad.-Num. 12:5-14

SAULO UG DAVID

Diha kang Haring Saulo sa Israel aduna kitay laing panig-ingnan sa kabangis nga dulot sa kasina ug pangabugho kon kini gitugotan nga mogamot sa kasingkasing. Si Saul usa ka tawo kinsa, sa lawasnon nga kahimtang, labaw sa iyang mga isigka Israelinhon. (I Samuel 9:2) Apan, tataw nga siya wala gayod makadayeg sa ideya nga kini naghimo kaniya nga mas mahinungdanon o labaw kay sa uban. Busa, sa dihang gipili siya nga mahimong unang hari sa Israel siya miingon, “Dili ba ako usa ka Benjamihanon, ang kinagamyang bahin sa mga tribo sa Israel? ug ang akong pamilya ang labing ubos sa tanang banay sa tribo ni Benjamin?” bersikulo 21

Apan si Saulo wala padayon nga naghupot niining mapainubsanon nga panghunahuna. Siya nahimong mahinungdanon kaayo sa iyang kaugalingon nga mga mata nga siya mapangahasong misupak sa mga panudlo sa Ginoo. Gipahinumdoman ni Samuel si Saulo nga sa diha nga siya “gamay” sa iyang kaugalingong panan-aw nga siya nahimong hari ibabaw sa Israel. Apan, sa dihang nasabtan ni Saulo nga siya adunay gahum diha sa iyang mga kamot siya nakalimot nga siya “gamay,” ug wala magpanuko sa pagsupak sa mga panudlo sa Ginoo. Niini nga akusasyon, gibasol niya ang sala sa katawhan, apan ang Diyos nagtudlo kaniya nga responsable, ug gisalikway siya.-I Sam. 13:8-14; 15:17-23

Sama sa kanunay nga mahitabo kung ang kaugalingon nga interes ang magkontrolar sa kinabuhi sa usa ka alagad sa Diyos, si Saulo nagtinguha sa pagpatuman sa iyang pagdumala pinasikad sa unsay labing maayo alang kaniya. Gisalikway siya sa Diyos apan gitugotan ang iyang gingharian nga magpadayon sulod sa usa ka panahon. Imbes nga manglimbasog sa pagbag-o sa iyang kasingkasing, si Saulo nagsugod sa pagmando sa Israel nga daw ang Diyos walay labutan sa pagdumala sa nasud. Kini sigurado nga magdala ngadto sa iyang dugang nga paglaglag, ug kini nga pagtalikod gikan sa Diyos ang dautan nga espiritu sa kaibog ug kasina ang naghupot kaniya.

Si Saulo nabantog taliwala sa mga Israelinhon ingon nga usa ka maisog nga manggugubat. Apan, sugod sa pagpatay sa higante, si Goliath, ang dungog ni David isip usa ka manggugubat misaka ug milapas sa kang Saulo. Ang asoy nag-ingon: “Nahitabo kini, ... sa diha nga si David nahibalik gikan sa

pagpamatay sa Filistehanon, nga ang mga babaye gikan sa tanang mga siyudad sa Israel, nga nanag-awit ug nanagsayaw, aron sa pagsugat kang haring Saulo uban sa mga panderitas, ug kalipay uban sa mga nagkalain laing instrument sa musika. Ug ang mga babaye nanag-awit sa usa ug usa sa diha nga sila nanaghoni, ug nanag-ingon: Si Saulo nakapatay sa iyang mga linibo, Ug si David sa iyang mga tinagpulo ka libo. Ug si Saulo nagligutgut sa hilabihan gayud, ug kining pulonga wala makapahimuot kaniya; Ug siya miingon: Gipahanungod nila kang David ang tinagpulo ka libo, ug kanako ilang gipahanungod ang mga linibo lamang; ug unsa pay uban nga maiya kondili ang gingharian? Ug si Saulo nagtan-aw kang David sukad niadtong adlaw ug sa unahan.”- I Sam. 18:6-9

Si Saulo “nagtan-aw ni David” sukad niadto, ug sa iyang pangabugho naginguha sa pagpatay kaniya. Si David napugos sa paglagiw gikan sa iyang kasuko, samtang si Saulo nangita kaniya sama sa usa ka hayop. Sa kasukwahi, si David wala magpakita sa tinguha nga manimalos batok sa iyang manlulutos. Sa usa ka okasyon, samtang gipangita ang tumong sa iyang dili makontrol nga kasina ug pangabugho, si Saulo sa wala tuyoa nabutyag sa iyang kaugalingon diha sa pagbihag ug kamatayon sa mga kamot ni David. Ug usa sa mga higala ni David miingon kaniya: Ang Diyos nagatugyan sa imong kaaway sa imong kamot niining adlaw: busa karon tugoti ako sa pagbangkaw kaniya, ako nangaliyupo kanimo, uban niining bangkaw ngadto sa yuta sa usa ka pagpahaduol. .”—I Sam. 26:8

Usa kini ka makapaukyab nga argumento-ang Diyos nagluwas sa kaaway ni David sa iyang kamot. Kon si David adunay gamay nga pagdumot ngadto kang Saulo, kini nga linya sa pangatarungan mahimong makapakombinsir, ug tugotan siya nga patyon. Ania ang usa ka punto sa pagsusi sa atong kasingkasing. Aduna bay posibilidad nga kita kuntento nga makapahulay diha sa panghunahuna nga ang masinahon natong aksyon o kaha ang pagtugot sa uban sa paghimo niini, madawat sa Ginoo? Si David adunay lahi ug mas maayo nga panglantaw, nga gibase sa kabubut-on sa Diyos. Ug siya mitubag: Ayaw siya paglalaga; kay kinsa ba ang makabakyaw batok sa dinihog ni Jehova, ug mawalay sala? ... Ingon nga si Jehova buhi, si Jehova magapatay kaniya. o ang iyang adlaw moabut aron mamatay; o siya manaog sa gubat, ug mamatay. Si Jehova nagdili nga akong ituy-od ang akong kamot batok sa dinihogan sa Ginoo.”-bersikulo 9-11

Pagkaanindot sa gipakita ni David sa iyang pagtoo diha sa naghingapin nga paghatag sa Diyos! Samtang gipili siya ni Samuel isip pinili sa Diyos nga mahimong bag-ong hari sa Israel, si David andam nga maghulat sa kaugalingon nga takdang panahon sa Ginoo sa pagdumala sa pangagamhanan. Dayag nga wala siya magdumot batok ni Saulo, bisan pa ug dili makatarunganon ang pagtratar kaniya.

Niini nga kasinatian ni Saulo ug ni David adunay bililhon nga mga leksyon alang kanato. Ang kadaghanan sa katawhan sa Diyos sa walay duhaduha mibati nga “gamay” sa panahon sa ilang pagpahinungod. Unsa ka mahinungdanon nga kini nga kinaiya sa kaaghop ug pagpaubos ipadayon. Ang Ginoo magapanalangin kanato sa pagpangalagad kaniya. Mahimo pa gani niya tugutan ang pipila sa iyang mga katawhan nga makab-ot ang usa ka piho nga sukaranan sa mga kaigsoonan. Kini usa ka tinuod nga pagsulay. Mahimo nga kadtong kinsa, sa pagsugod, “gamay” sa ilang kaugalingon nga mga mata, mahimo nga mapahitas-on, ug sa ilang garbo masina sa uban nga dagaya nga madagayaon nga gipanalanginan sa Ginoo sa iyang pagserbisyo.

Ang pagkamahinatagon ug mapasayloon nga espiritu ni David gipakita diha sa kaso sa iyang anak nga lalaki nga si Absalom, nga mirebelde batok sa iyang amahan ug misulay sa pag-ilog sa trono gikan kaniya. Sa diha nga si Absalom sa katapusan nawad-an sa iyang kinabuhi, si David mihilak sa kagulan. Atong mabasa, “Ang hari natandog pag-ayo, ug mitungas sa lawak sa ganghaan, ug mihilak: ug samtang siya miadto, sa ingon siya miingon, Oh anak ko nga Absalom, ... unta ang Diyos ako namatay alang kanimo, Oh Absalom, akong anak, anak ko!”- II Sam. 18:33

Ubos sa ingon nga mga kahimtang daghan ang magakalipay nga ang usa ka kaatbang, bisan sulod sa kaugalingong pamilya, gilaglag, nalipay nga ang mga paghukom sa Diyos tinong nahulog kaniya. Apan, si David wala niana nga kinaiya. Siya usa ka nagsunod sa kaugalingong kasingkasing sa Diyos, ug ang mga hiyas sa iyang kinaiya naglakip sa kadako, kaluoy, ug espiritu sa kapasayloan. (1 Sam 13:14; Buhat 13:22) Walay luna alang sa kasina ug pangabugho sa kasingkasing nga napuno sa espiritu sa Ginoo.

HINGPIT NGA PANIG-INGNAN NI JESUS

Si Jesus mao ang atong maayong panig-ingnan niining bahin. Sa wala pa ang Pentecostes, ang mga tinun-an ni Jesus kanunay nga nabalaka mahitungod kon kinsa ang angaya nga labaw taliwala kanila. Diha sa usa ka okasyon kini natala, “dihay nangatarungan taliwala kanila, kinsa kanila ang labing dako. Ug sa nakita ni Jesus ang hunahuna sa ilang kasingkasing, mikuha siya sa usa ka bata nga diyutay, ug gibutang siya sa iyang kiliran. Ug miingon kanila: Bisan kinsa nga magadawat niining diyutayng bata sa akong ngalan, magadawat kanako; ug bisan kinsa nga magadawat kanako, magadawat sa nagsugo kanako. Kay kon kinsa ang labing gamay sa inyong tanan, mao ang mahimong dako.”- Lucas 9:46-48

Ang tubag nga gihatag sa mga tinun-an sa leksyon ni Hesus dili kasagaran. “Ug si Juan mitubag, Magtutudlo, dihay tawo nga among nakita nga nagpagulag mga yawa pinaagi sa imong ngalan, Ug siya among gidid-an kay siya wala magsunod uban kanamo. Ug si Jesus miingon kaniya, Ayaw siya pagdid-i; kay si kinsa ang wala magbatok kaninyo, dapig kanato.” (Bersos

49,50) Ang mga tinun-an bag-o lang gisultihan nga ang importante nga sulundon nga angay paningkamotan mao ang dili ang pagka dako, apan ang “labing gamay” diha kanila. Dinhi, hinoon, usa ka tawo nga wala ilang pundok, ug si Jesus miuyon sa ilang pagpakita sa awtoridad ngadto kaniya.

Si Jesus pag-usab misulti ngadto sa iyang mga tinun-an nga sila sayup. Wala kini niya gidapit niining maong buhat sa pag-alagad kaniya, apan si Jesus wala masina sa iyang gibuhat. Sa pagkatinuod, si Jesus wala magtudlo sa iyang mga tinun-an sa paggawas ug pagpakigtambayayong sa maong indibidwal, ni sa pagsulay ug pagdala kaniya sa ilang pagpakigdait. Apan, ang punto dinhi mao nga si Hesus wala masina sa tawo nga nag-alagad nga may kagawasan gikan kaniya ug sa iyang mga tinun-an. “Ayaw siya pagdid-I” – nga mao, biyai siya nga mag-inusara-sugo sa Magtutudlo. Kini usa usab ka maayo nga leksyon alang kanato. Ang Ginoo hilabihan ka dako ug makagagahum sa tanan nga siya makahimo sa pagdumala sa iyang mga kalihokan nga dili kita manghilabot sa mga wala mag-alagad sama kanato, o uban sa mga kaigsoonan nga labing suod nga nakig-uban kanato.

Ang pagsunod niini nga panig-ingnan ug pagtudlo ni Jesus wala magpasabot nga sa bisan unsa nga paagi atong ikompromiso ang Kamatuoran. Nagpasabut lamang kini nga kita magpadayon sa pag-alagad sa Ginoo ingon nga siya naghatag kanato sa oportunidad, ug dili kaayo mabalaka sa dalan nga gisagop sa uban. Ang tintasyon nga makabalda, sama sa gihimo sa mga disipulo, wala nagpasabot sa usa ka masinahon nga espiritu. Mahimo kini, ug tingali sa kasagaran mao ang resulta sa sayup nga kasibot. Bisan unsa pa ang mitobo, hinoon, si Jesus miingon, “Ayaw siya pagdid-i.”

SI PABLO—LAING PANIG-INGNAN

Diha kang Apostol Pablo kita adunay laing maayo nga panig-ingnan sa kadako sa kasingkasing nga angay natong paningkamutan. Diha sa iglesia sa Corinto adunay daghan nga pag-indigay, nga gisulti ni Pablo nga gikan sa kalibutanon, o unodnon nga panghunahuna. Sa pagsulat ngadto niining mga kaigsoonan iyang gipunting ang sayup sa ilang posisyon. Ang uban sa Corinto nag-ingon nga sila matinud-anon kang Pablo, ug ang uban misunod kang Apolos. Apan, si Pablo misulat, “Kinsa ... si Pablo, ug kinsa si Apolos, apan mga ministro nga pinaagi kaniya mingtoo kamo, ingon sa gihatag sa Ginoo sa matag tawo? Ako ang nagtanum, si Apolos ang nagbisibis; apan ang Diyos naghatag sa pag-uswag. Sa ingon niana, dili ang magtatanum, bisan ang magbububo. kondili ang Diyos nga nagapatubo. Karon siya nga nagtanum ug siya nga nagbisibis usa ra: ug ang matag tawo makadawat sa iyang kaugalingong ganti sumala sa iyang kaugalingong paghago.”- I Cor. 3:5-8

Kinahanglan nga masabtan nga ang isyu nga gihisgutan ni Pablo wala'y kalabutan sa bakak nga doktrina. Wala siya moingon nga kadtong

nagsangyaw sa Kamatuoran ug kadtong nagsangyaw sa kasaypanan “usa ra.” Ang isyu, hinuon, mao ang pag-indigay sa pag-ila nga usa ka alagad sa Ginoo. Niini siya direkta nga nagpunting sa punto pinaagi sa pagsulti nga ang “Gihatag sa Ginoo sa matag tawo” kini nga pagpangalagad sa Kamatuoran-nga mao, ang matag tawo diha kang Kristo Jesus. Busa, kadtong gipalihok sa Balaang Espiritu sa paggamit sa ilang mga pribilehiyo isip mga ministro sa Ebanghelyo, “tanang usa” diha kang Kristo Jesus, ingon nga kini may kalabutan sa kalipay nga oportunidad sa pagserbisyo.-Gal. 3:28

Ang kadako sa kasingkasing ug pamatasan ni Pablo gipahibalik pag-usab an iyang sulat sa mga kaigsoonan sa Filipos. Nagsulat gikan sa bilanggoan sa Roma, miingon siya ngadto niining mga hinigugma nga mga santos: “Buot kong masabtan ninyo, mga kaigsoonan, nga ang mga butang nga nahitabo kanako hapit na alang sa pagpadayon sa ebanghelyo; Busa ang akong mga talikala gipakita kang Cristo sa tanang dapit sa kalibutan, ug sa tanan nga mga dapit. Ug daghan sa mga igsoon sa Ginoo, nga sa pagsalig sa akong mga gapus, labi pa ka walay kokahadlok sa pagsulti sa pulong sa walay kahadlok. Ang uban nagwali kang Cristo bisan sa kasina ug sa panag-away; Ug ang uban usab tungod sa maayong kabubut-on: Ang uban nagabuhat niini tungod sa gugma, sa hingbaloan nga ako gi-butang alang sa paglaban sa Maayong Balita; Nan unsa man? Walay sapayan, sa tanan nga paagi, sa pagpakaaron-ingnon, o sa kamatuoran, si Cristo ginawali; ug didto ako magmaya, oo, ug magmaya.”- Filipino1:12-18

Pagkatalagsaon nga pagpamatuod ang gihatag dinhi! Daghan sa malisud nga mga kahintang ni Pablo ang nawad-an sa ilang interes sa pag-alagad sa Ginoo, nga mibati nga sila “gibutang sa estante,” busa isulti, ug busa sila walay dugang nga responsibilidad kalabot sa iyang pag-alagad. Si Pablo, hinuon, bisan gikadena ngadto sa usa ka Romano nga bantay, nagpadayon sa pagsaksi sa Kamatuoran, ug nalipay sa pagkahibalo nga ang uban nahimong mas aktibo sa pag-alagad sa Ginoo.-Buhat 28:16,20

Si Pablo nakahibalo sa pipila nga nagsangyaw sa Ebanghelyo “isan sa kasina ug panag-away, ... dili matinud-anon.” Ang iyang gahum ug awtoridad isip usa sa mga dinasig nga mga apostoles nakahimo kaniya nga mahibal-an ang mga motibo niadtong naningkamot, pinaagi sa ilang pagsangyaw, “makadugang sa kasakitan”sa iyang mga gapos. Bisin pa niana, wala siyay gibuhay nga makababag niini sa ilang dili diosnon nga paningkamot, nga gibiyaan ang paghukom sa ilang mga kasingkasing sa mga kamot sa Ginoo. Si Pablo nag-ingon lang nga nalipay siya nga, “bisin sa pagpakaaron-ingnon, o sa pagkatinuod, si Kristo gisangyaw.” Unsaon nato pagpaningkamot alang sa ingon nga pagkab-ot sa gugma.

Ang sitwasyon mas lisud alang kang Pablo kaysa kanato. Nahibal-an niya

ang pagkadili matinud-anon niadtong kinsa naningkamot sa pagpasakit kaniya. Kami, bisan pa niana, dili makabasa sa mga kasingkasing sa uban, ug dili gayud angay sulayan. Makahunahuna lamang kita nga ang tanan nga paningkamot sa pag-alagad sa Ginoo pinaagi sa pagsangyaw sa Ebanghelyo sinsero. Sa pagtan-aw sa butang niining paagiha, kita kinahanglan magmaya sa mga paningkamot. Hatagan nato og gibug-aton nga kini nga punto wala mabalaka sa sayup nga pagsangyaw. Walay tinuod nga anak sa Diyos ang angay, o mahimo, nga magmaya sa pagsangyaw sa kasaypanan, kay sa pagkatinuod si Pablo wala. Apan si Pablo nalipay, ug ingon man usab kita, nga mahibalo nga ang mahimayaon nga Ebanghelyo sa gingharian gisangyaw, bisan pa sa pipila ka mga kaso nga kadtong nagmantala niini wala madasig sa husto. Sumala sa gisaysay sa atong pangbukas nga teksto, “Ang gugma dili masina.”

Ang kinaiya ni Pablo nagpahinumdom kanato sa usa ka kasinatian nga gipakita usab ni Moises sa susamang kadako sa panan-aw. Kapitoan ka mga anciano sa Israel nanagtigum sa ilang kaugalingon sa pagtingub sa tabernaculo ngadto kang Moises, ug ang Espiritu sa Dios miabut batok kanila, ug sila nagpanagna kanila. Bisin pa niana, duha sa mga anciano ang nagpabilin sa kampo, “ug ang espiritu anaa kanila; ... ug sila nanagna diha sa kampo.” Si Josue, nga sa wala madugay mipuli kang Moises, mitawag sa iyang pagtagad niini ug mihangyo kaniya sa pagdili niining duha gikan sa pagpanagna sa sayop nga paagi. Ug si Moises mitubag kaniya: Nangabugho ba ikaw alang kanako? hinaut unta nga ang tibook nga katawohan sa GINOO mahimong mga manalagna, ug nga ibutang sa Ginoo ang iyang espiritu diha kanila!”- Num. 11:25-29

Ang punto niini nga leksyon mao nga si Moises wala masina. Kon nahimo na niya ang detalye nga iyang gipasabut ngadto kang Josue nga mas maayo pa alang sa duha ka mga anciano nga magtigum palibot sa Tabernakulo sama sa gibuhay sa uban sa pagtuman sa iyang mga panudlo. Bisin pa, sanglit wala nila kini buhata, ug nakita sa Diyos nga angayan sa pagbutang sa iyang espiritu diha kanila, si Moises wala maguol sa kamatuoran nga sila wala magmasinupakon kaniya. Kutob nga siya nabalaka, siya malipay kon ang Diyos nagbutang sa iyang espiritu sa tanang mga Israelita ug naghimo kanila nga mga propeta.

Sa iyang ikaduhang sulat ngadto sa mga kaigsoonan sa Corinto, si Pablo misulat, “O mga taga-Corinto, ang among mga ngabil nabutyag nganha kanimo: ang among kasingkasing gipalapdan. Walay kahikawan sa among gugma kanimo: ang kahigpit anaa sa imong kaugalingon nga mga pagbati. ... Ako nagasulti ingon sa akong mga anak-ipalapad usab ang inyong mga kasingkasing.”- II Cor. 6:11-13

Dayag nga si Pablo labaw pa sa mga kaigsoonan sa Corinto sa kinatibuk-an sa iyang kadako nga kasingkasing. Tungod kay ang pipila kanila sa sinugdan nag-angkon nga iyang mga sumusunod, ang uban tingali, labing menos sulod sa usa ka panahon, nagsupak kaniya sa usa ka bahin. Dili kini hinungdanon kang Pablo. Gipadak-an ang iyang kasingkasing sa pagdala kanila sa tanan, ug sa pagpalig-on kanila sa labing balaang pagtoo. Iyang giila, nga ingon sa angay natong buhaton, nga sa iglesia ni Cristo ang tanan nagkalahi nga ang-ang sa Kristohanong paglambo. Tingali kini maayo kon ang tanan nakabaton sa sama nga matang sa espirituhanon nga pagtubo nga atong gilauman nga tinuod kanato. Bisan pa, kini dili mahimo samtang ang iglesia anaa sa unod. Kon ang uban morag milabaw kanato sa pagtubo, ug ang Diyos nagpanalangin kanila labaw pa sa atong kaugalingon, dili kita masina. Kung ang uban mosulay sa atong pailub tungod kay kini daw nahilayo sa grasya ug kahibalo, ang atong mga kasingkasing kinahanglan nga mapadako ngadto kanila.

Karon, labaw pa sa kaniadto, nagkinahanglan kita sa usag usa. Ang mata dili makaingon sa kamot, “Wala ako magkinahanglan kanimo, ni ang ulo paingon sa tiil, Wala ako magkinahanglan kanimo. Dili, labi pa nga ang mga bahin sa lawas, nga ingon og mas mahuyang, gikinahanglan: Ug kadtong mga bahin sa lawas, nga sa among hunahuna naghunahuna nga dili kaayo dungganon, diha niini kami naghatag ug dugang nga kadungganon; ug ang atong mga bahin nga walay pulos adunay labaw nga katahum. Kay ang atong mga bahin sa kakawangan wala magkinahanglan: apan ang Diyos nagpaubos sa lawas, nga naghatag sa dugang nga dungog sa bahin nga kulang.”- I Cor. 12:21-24

Maningkamot kita, pinaagi sa pag-ampo ug madasigon nga paggamit sa prinsipyo sa gugma, nga dili maghambin sa espiritu sa kasina. Hinoon, sama sa gisulat ni Pablo, “Ayaw itugot nga walay bisan unsa nga mahimo pinaagi sa panag-away o kahalangdon; kondili sa pagpaubos sa hunahuna, nga ang tagsatagsa magaisip unta sa uban nga labing maayo kay sa iyang kaugalingon; Ang matag usa sa iyang kaugalingon nga mga butang, apan ang matag tawo usab sa mga butang sa uban.”(Filipos 2:3,4) Kon atong nahibal-an nga sa pipila o daghan nga bahin ang atong mga kaigsoonan ni Kristo mas maayo kay sa atong kaugalingon, ug kita makahimo sa pagmaya sa ilang labaw nga mga hiyas, wala nay luna sa atong mga kasingkasing alang sa kasina. Hinaut nga ang Ginoo motabang kanato sa pagkab-ot niining taas ug gipanalanginan nga sumbanan sa gugma sa atong panglantaw, ug sa atong pagpakiglambigit sa usa'g usa. ■

**DAWN BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
EAST RUTHERFORD, NJ 07073**